

Vestingvaart

Verslag van de vestingvaart van 6 juni 2006, speciaal bestemd voor leden van de VWG, begeleid door Lex Maat. Het was een prachtige ochtend.

Anneloes Spruyt & Geert Veenstra

Zaterdagochtend 6 mei. Een rode zon stijgt boven de ochtendnevel uit. Om precies zeven uur vertrekken we met de Opwaarts, de open rondvaartboot van Vestingvaart Naarden vanaf de ligplaats aan de Nieuwe Haven. Heel stil glijden we weg om de rust zo min mogelijk te verstoren. Lex Maat is onze gids. Hij vertelt over de geschiedenis van de vesting en hij maakt ons lekker met al de IJsvogels en Purperreigers die hij al vaak op deze tocht gezien heeft.

We genieten volop, ook van de heel gewone dingen: een moedereend die helemaal plat gaat liggen als ze ons ziet, snavel op de grond gedrukt en alle jongen onder haar. De vissen die aan het paaien zijn, de Blauwe Reiger ernaast om meteen de afgezette eitjes weg te kunnen snaaien. De Fuut met jongen op zijn rug. De vele, vele meerkoetnesten.

Van een nest konden we de eieren tellen: elf stuks of toch twaalf?!

We varen langs de met varens en bijzondere (zoutminnende!) mosjes begroeide muren. Het zoute Zuiderzeewater kwam vroeger tot hier. We leren over rozenstruiken die al bijna anderhalve eeuw met hun stekelige takken op de wallen staan. Overall hoor je Fitissen, Roodborstjes, Vinken, Groenlingen, mezen, en ook hier en daar een Rietzanger.

Vanaf Naarden gaan we ook nog naar de Karnemelksloot. Onderweg horen we de Nachtegaal, daar wordt de motor speciaal voor afgezet. Voor ons is het de eerste van het jaar en hij verraste ons door hier zo dichtbij een woonwijk zich te laten horen. In de weiden zien we Kieviten, Grauwe Ganzen, Canadese Ganzen en Scholeksters. Geen Grutto's, ze zijn er echt niet meer. Als oorzaak wordt ook het veranderde beheer van de weilanden geopperd. Niet de Vos, niet de kraaien en niet de waterstand, maar het uitblijven van het traditionele mest uitrijden kan een belangrijke oorzaak zijn.

Veel ganzen hebben jongen. De Canadese Ganzen houden hun jongen angstvallig tussen zich in. Bij de Grauwe Ganzen gaat het wat ongedisciplineerder toe.

Helemaal boven in een hoogspanningsmast zit een vogel. Ver weg, klein. Iets valkachtigs? Dan is opeens een donkere kop en een witte halsvlek duidelijk te zien: een Boomvalk!

In een plasje bij de Loodijk zien we wat watervogels: Bergeend, Slobeend, Krakeend.

We zijn vergeten dat we zo graag die IJsvogels en Purperreigers hadden willen zien, maar ook zonder was het een heerlijke tocht.

Wilt u ook, kijk dan op www.vestingvaart.nl.